

Chúa Nhật Tuần XXXII - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1 1 V 17,10-16

Bài trích sách các Vua quyển thứ nhất.

¹⁰ Ngày ấy, ngôn sứ Ê-li-a đứng dậy đi Xa-rép-ta. Khi đến cổng thành, ông thấy có một bà goá đang lượm củi. Ông gọi bà ấy và nói: “Bà làm ơn đem bình lấy cho tôi chút nước để tôi uống.” ¹¹ Bà ấy liền đi lấy nước. Ông gọi bà và nói: “Bà làm ơn lấy cho tôi miếng bánh nữa !” ¹² Bà trả lời: “Có Đức Chúa, Thiên Chúa hằng sống của ông, tôi thề là tôi không có bánh. Tôi chỉ còn nắm bột trong hũ và chút dầu trong vò. Tôi đang đi lượm vài thanh củi, rồi về nhà nấu nướng cho tôi và con tôi. Chúng tôi sẽ ăn rồi chết.” ¹³ Ông Ê-li-a nói với bà: “Bà đừng sợ, cứ về làm như bà vừa nói. Nhưng trước tiên, bà hãy lấy những thứ đó mà làm cho tôi một chiếc bánh nhỏ, và đem ra cho tôi, rồi sau đó bà sẽ làm cho bà và con bà.” ¹⁴ Vì Đức Chúa, Thiên Chúa của Ít-ra-en phán thế này:

‘Hũ bột sẽ không vơi
vò dầu sẽ chẳng cạn
cho đến ngày Đức Chúa
đổ mưa xuống trên mặt đất.’”

¹⁵ Bà ấy đi và làm như ông Ê-li-a nói; thế là bà ấy cùng với ông Ê-li-a và con bà có đủ ăn lâu ngày. ¹⁶ Hũ bột đã không vơi, vò dầu đã chẳng cạn, đúng như lời Đức Chúa đã dùng ông Ê-li-a mà phán.

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 145,6b-7a.7b-8.9-10 (Đ. c.1b)

Đ.Ca tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi !

^{6b}Chúa là Đấng giữ lòng trung tín mãi muôn đời, ^{7a}xử công minh cho người bị áp bức,
ban lương thực cho kẻ đói ăn.

Đ.Ca tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi !

^{7b}Chúa giải phóng những ai tù tội,⁸Chúa mở mắt cho kẻ mù loà.
Chúa cho kẻ bị đim xuống đứng thẳng lên,
Chúa yêu chuộng những người công chính.

Đ.Ca tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi !

⁹Chúa phù trợ những khách ngoại kiều,
Người nâng đỡ cô nhi quả phụ,
nhưng phá vỡ mưu đồ bọn ác nhân.¹⁰Chúa nắm giữ vương quyền muôn
muôn thuở,

Xi-on hỡi, Chúa Trời người hiền trị ngàn đời.

Đ.Ca tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi !

Bài đọc 2 Hr 9,24-28

Bài trích thư gửi tín hữu Híp-ri.

²⁴ Thưa anh em, Đức Ki-tô đã chẳng vào một cung thánh do tay người phạm làm ra, vì cung thánh ấy chỉ là hình bóng của cung thánh thật. Nhưng Người đã vào chính cõi trời, để giờ đây ra đứng trước mặt Thiên Chúa chuyển cầu cho chúng ta. ²⁵ Người vào đó, không phải để dâng chính mình làm của lễ nhiều lần, như vị thượng tế mỗi năm phải đem theo máu của loài khác mà vào cung thánh. ²⁶ Chẳng vậy, Người đã phải chịu khổ hình nhiều lần, từ khi thế giới được tạo thành. Nhưng nay, vào kỳ kết thúc thời gian, Người đã xuất hiện chỉ một lần, để tiêu diệt tội lỗi bằng việc hiến tế chính mình. ²⁷ Phận con người là phải chết một lần, rồi sau đó chịu phán xét. ²⁸ Cũng vậy, Đức Ki-tô đã tự hiến tế chỉ một lần, để xoá bỏ tội lỗi muôn người. Người sẽ xuất hiện lần thứ hai, nhưng lần này không phải để xoá bỏ tội lỗi, mà để cứu độ những ai trông đợi Người.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng Mc 12,38-44

Bà goá nghèo này đã bỏ vào thùng nhiều hơn ai hết.

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô.

³⁸ Khi ấy, trong lúc giảng dạy, Đức Giê-su nói với đám đông dân chúng rằng : “Anh em phải coi chừng những ông kinh sư ưa dạo quanh, xúng xính trong bộ áo thụng, thích được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng. ³⁹ Họ ưa chiếm ghế danh dự trong hội đường, thích ngồi cỗ nhất trong đám tiệc. ⁴⁰ Họ nuốt hết tài sản của các bà goá, lại còn làm bộ đọc kinh cầu nguyện lâu giờ. Những người ấy sẽ bị kết án nghiêm khắc hơn.”

⁴¹ Đức Giê-su ngồi đối diện với thùng tiền dâng cúng cho Đền Thờ. Người quan sát xem đám đông bỏ tiền vào đó ra sao. Có lắm người giàu bỏ thật nhiều tiền. ⁴² Cũng có một bà goá nghèo đến bỏ vào đó hai đồng tiền kẽm, trị giá một phần tư đồng xu Rô-ma. ⁴³ Đức Giê-su liền gọi các môn đệ lại và nói : “Thầy bảo thật anh em : bà goá nghèo này đã bỏ vào thùng nhiều hơn ai hết. ⁴⁴ Quả vậy, mọi người đều lấy tiền dư bạc thừa của họ mà đem bỏ vào đó ; còn bà này đã túng thiếu, lại còn bỏ vào đó tất cả những gì bà có, tất cả những gì để nuôi thân.”

Đó là lời Chúa

Reading 1 1 KGS 17:10-16

In those days, Elijah the prophet went to Zarephath.
As he arrived at the entrance of the city,
a widow was gathering sticks there; he called out to her,
"Please bring me a small cupful of water to drink."
She left to get it, and he called out after her,
"Please bring along a bit of bread."
She answered, "As the LORD, your God, lives,
I have nothing baked; there is only a handful of flour in my jar
and a little oil in my jug.
Just now I was collecting a couple of sticks,

to go in and prepare something for myself and my son;
when we have eaten it, we shall die."
Elijah said to her, "Do not be afraid.
Go and do as you propose.
But first make me a little cake and bring it to me.
Then you can prepare something for yourself and your son.
For the LORD, the God of Israel, says,
'The jar of flour shall not go empty,
nor the jug of oil run dry,
until the day when the LORD sends rain upon the earth.'"
She left and did as Elijah had said.
She was able to eat for a year, and he and her son as well;
the jar of flour did not go empty,
nor the jug of oil run dry,
as the LORD had foretold through Elijah.

The Word of The Lord

Reading 2 HEB 9:24-28

Christ did not enter into a sanctuary made by hands,
a copy of the true one, but heaven itself,
that he might now appear before God on our behalf.
Not that he might offer himself repeatedly,
as the high priest enters each year into the sanctuary
with blood that is not his own;
if that were so, he would have had to suffer repeatedly
from the foundation of the world.
But now once for all he has appeared at the end of the ages
to take away sin by his sacrifice.
Just as it is appointed that human beings die once,
and after this the judgment, so also Christ,
offered once to take away the sins of many,
will appear a second time, not to take away sin

but to bring salvation to those who eagerly await him.
The Word of The Lord

Gospel **MK 12:38-44**

In the course of his teaching Jesus said to the crowds,
"Beware of the scribes, who like to go around in long robes
and accept greetings in the marketplaces,
seats of honor in synagogues,
and places of honor at banquets.
They devour the houses of widows and, as a pretext
recite lengthy prayers.
They will receive a very severe condemnation."

He sat down opposite the treasury
and observed how the crowd put money into the treasury.
Many rich people put in large sums.
A poor widow also came and put in two small coins worth a few cents.
Calling his disciples to himself, he said to them,
"Amen, I say to you, this poor widow put in more
than all the other contributors to the treasury.
For they have all contributed from their surplus wealth,
but she, from her poverty, has contributed all she had,
her whole livelihood."

Đó là lời Chúa